

Rönnerdahl han skuttar

Sjösalal vals

Evert Taube

G
D7

J.
Rön - ner-dahl han skut-tar med ett skratt ur sin
Rön - ner-dahl han val-sar ö - ver Sjö - sa - la

J.
Säng-
ång.

1 G
Hör So - len står på Orr - ber - get,
min vack-ra vi - sa, kom,

2 G

E7 A7 H7 En

Sun - nan - vind bru - sar. fräng. Tär - nan har fått
sjung min re -

H7

ung - ar och dy - ker i min vik, ur al - la grö-na

E7 H7 C

dung - ar hörs fin - kar-nas mu - sik, och se, så mång-a

C G E7

blom - mor som re-dan sla - git ut på äng - en!

A7 D7 G

Gott vi - va, man-del-blom, kart-fot och blå vi - ol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben
under vita skjortan som viftar kring vadorna.

Lycklig som en lärka uti majsolens sken

sjunger han för ekorn, som gungar på gren:

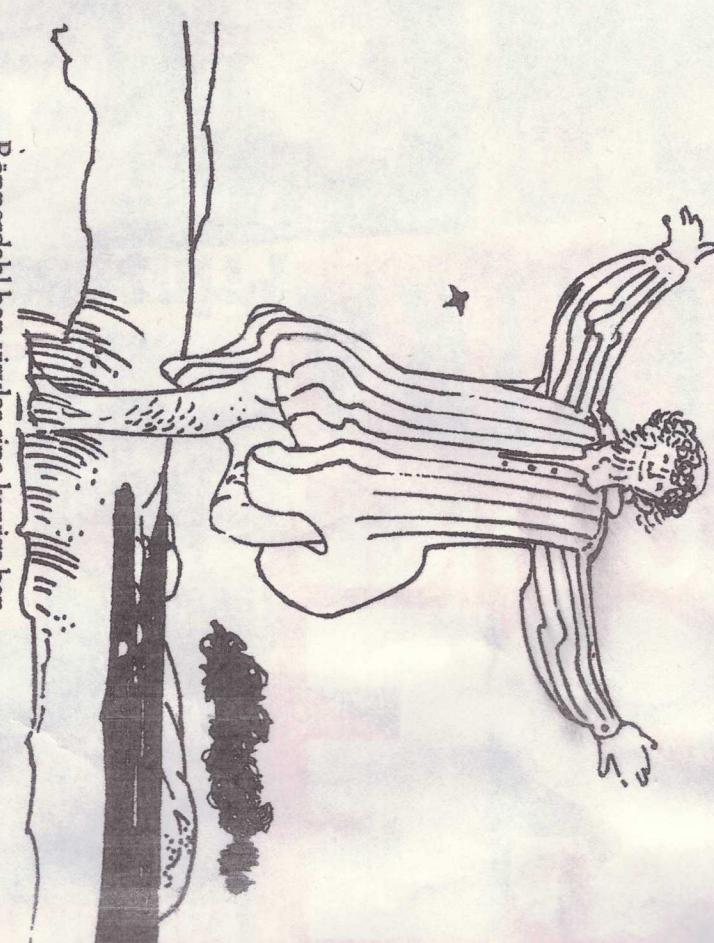
Kurre, kurre, kurrel Nu dansar Rönnerdahl!

Koköl! Och göken ropar ut i hans gröna dal
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen:
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol!

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
bindar den kring håret, det gråa och rufsigia,
valsar in i stugan och har lutan till hands,
väcker frun och barnen med drill och kadens.
Titta! ropar ungarna. Pappa är en brud
med blomsterkrans i håret och nattskjorta till skrud!

Och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen:
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol!
Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå!
Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.

Sällan får han rasta, — han får sätta för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå —
ingen utan tärtan i viken (hon som dök)
och ekorren och finken och vårens första gök
och blommorna, de blommor som redan slagit ut på ängen:
gullviva, mandelblom. kartfot och blå viol!

John Aanøt
19/9-2017

Kjerringa med staven

Folkevise

Kjer - rin - ga med sta - ven, høgt op - pi Ha ka -
da - len. Åt - te pot - te røm - me fi - re mer - ker smør,
så - leis kin - na Ka - ri, O - la - had - de før. Kjer - rin - ga med
sta - ven, høgt op - pi Ha - ka da - len.

Jente, høyr på meg du, vil du gifte deg, du?
Vil du vera kjerring, skal eg vera mann,
vil du koke kaffi, skal eg bera vann.
Jente høyr på meg, du.

Kjerringa med sekken hoppa over bekken.
Også datt hu nedi også blei hu våt,
men da hu kom oppat var hu like kåt.
Kjerringa med sekken.

Kjerringa med turu satt oppi ei furu
så kom det en hare hoppende forbi
haren sa tiri tiri tirititi.
Kjerringa med turu.

Kjerringa med sleiva satt høgt oppi kleiva.
Og så vart ho vare Jutelyden då,
jammen var det karer før i verda og -.
Kjerringa med sleiva.

Kjerringa hu stridde, so kom ein gut og fridde.
«Vil du vera kjerring skal eg vera mann.
Vil du koke kaffi skal eg bera vann.»
Kjerringa ho stridde.

NORGES SKAAL

Melodi: A.E. Gretry

Tekst: Johan Nordahl Brun

**For Norge Kjæmpers Fødeland,
vi denne Skaal vil tømme,
og naar vi først faa Blod paa Tand
vi sødt om Frihed drømme;
dog vaagne vi vel op engang
og bryde Lænker Baand og Tvang;
for Norge, Kjæmpers Fødeland
vi denne Skaal udtømme!**

**En Skaal for dig, min kjække Ven,
Og for de norske Piger!
Og har du een, saa Skaal for den,
Og Skam faa den som sviger!
Og Skam faa den som elsker Tvang
Og hader Piger, Vin og Sang!
En Skaal for dig min kjække Ven,
Og for den norske Piger!**

**Og nok en Skaal for Norges Fjeld,
For Klipper, Sne og Bakker!
Hør Dovres Echo raabe: «Held!»
For Skaalen tre Gang takker.
Ja tre Gang Tre skal alle Fjeld
For Norges Sønner raabe held!
Endnu en Skaal for dig mit Fjeld,
For Klipper, Sne og Bakker!**

Millom bakkar og berg- tekst Ivar Åsen

Millom bakkar og berg ut med havet
heve nordmannen fenget sin heim,
der han sjølv heve tufterna gravet
og sett sjølv sine hus uppå deim.

Han såg ut på dei steinutte strender
det var ingen, som der hadde bygt.
"Lat oss rydja og bygja oss grender,
og so eiga me rudningen trygt".

Han såg ut på det bårutte havet;
der var ruskutt å leggja ut på;
men der leikade fisk ned i kavet,
og den leiken den vilde han sjå.

Fram på vetteren stundom han tenkte:
Giv eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkarne blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liderna grønka som hagar,
når det laver av blomar på strå,
og når næter er ljosa som dagar,
kann han ingenstad vænare sjå.

Ut Etter Øl

Melodi - "Den friske vind og den milde luft"

Det var en god gammel bondemann
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Som skulle gå ut etter øl.

Til konen kom der en ung student,
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

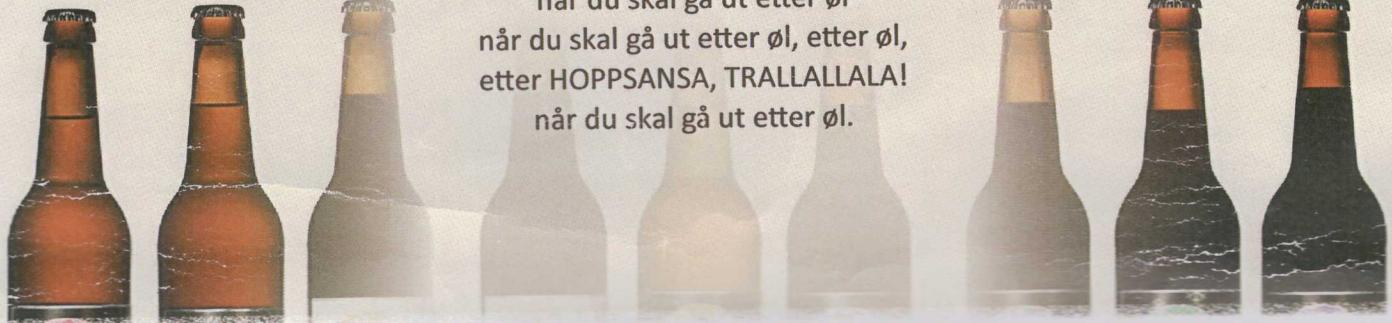
Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn,
mens mannen var ute etter øl,
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

Men mannen sto bakom døren og så
hvordan det hele gikk til.
De trodde han var ute etter øl
De trodde han var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
De trodde han var ute etter øl.

Han tok studenten i buksen bak,
og sparkede han ut av dør,
og så gikk han ut etter øl
og så gikk han ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Og så gikk han ut etter øl.

Moralen er: Ta din kone med
når du skal gå ut etter øl.
når du skal gå ut etter øl
når du skal gå ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
når du skal gå ut etter øl.

Torskevisa

1)

Se torsken, se torsken, se torsken (alle)

En stor og feit og norsk en,

Se torsken, se torsken (alle)

Den kommer ifra havet, fra havet, fra havet

Og havner i din mage, din mage, din mage

Torsken kommer nå. (alle)

Den metter mange mager små,

Vi spiser og drikker til fest,

For torskemat det er jo best!

Hurra for torsken vår! (alle)

2)

Ta torsken, ta torsken , ta torsken (alle)

Spis torsk bli stor og voksen, så voksen, så voksen.

Vi nordmenn er så rare, så rare, så rare

Vi spiser denne varen, den varen, den varen

Torsken den er norsk! (alle)

Gjør at kroppen blir så dorsk,

Så bare smak på den selv

Og kjenn at du føler deg vel.

Takk kjære torsken vår!

Ja torsken , ja torsken, JA TOORSKEN !! (alle)

HJEMMESITTERBLUES

Mel: Romjulsdrøm

Jeg skulle gått i logen denne kvelden,
Og hilst på alle brødre, en for en.
I stedet sitter jeg og ser på TV'n
Som attpå til er kjedelig og dum.
Nå samles alle sammen i salongen
Og praten den går høyt om stort og smått
Der banker mesteren hardt med ordensstaven
Og byder alle frem til salens port.

Akk om jeg var med gode Viken venner,
Der toger de i Loge salen inn.
Bror Overmester banker lett i bordet
han åpner Logen, og her sitter jeg.
De sitter litt og tenker over livet
og møtet går som alle møter skal.
Filmen ruller sakte frem på skjermen,
den flimrer tomt om slettes ingen ting.

Nei dette skal bli aller siste gangen,
at Logen skal bli offer for en film.
Der sitter de og nyter bordets glede
Privaten har som alltid gjort sin plikt.
Nå sitter de med Cognac'en i hånden
Og prater om hvor hyggelig det er.
Alle mine brødre, de er glad,
men ikke han som skulka denne gang.

Nidelven stille og vakker du er

Tekst: Oscar Hodde

Melodi: Christian Christensen og Kjell Rian

Langt i det fjerne bak fjellene blå
Ligger et sted jeg har kjær.
Dit mine tanker og drømmer vil gå,
Alltid du er meg så nær

Nidelven stille og vakker du er,
Her hvor jeg går og drømmer.
Drømmer om deg som jeg
hadde så kjær, Nu er det bare minner.

Den Gamle bybro er lykkens portal,
Sammen vi seiler i stjerners korall.
Nidelven, stille og vakker du er,
Her hvor jeg går og drømmer...

Tir n'a Noir

Det e svart november, havet knuse mot strand
Ein forliste drøm fra et sommar grønt land.
Men eg huske ennå vakre Mary McKear,
Longt vest i Tir n'a Noir

Va du drøm? Va du te? Va du hud? Va du blod?
Eg kan hørra deg le. Eg kan huska eg lo.

Bakom horisontar,
Så forvitra og glir
E du mi,
Mi Mary McKear.

Når min rustne kropp går i bakkane tungt
Hørr' eg noken hviska bakom vintrane ungt:

Kom tebage, venn, ifra kneipar og svir.
Kom igjen te Tir n'a Noir.
Kom te hud. Kom te sinn ifra alt så e grått.
Eg ska stryga ditt kinn, gjera blikket ditt blått.

For bak horisontar,
Så forvitra og glir
E eg di,
Di Mary McKear.

Se når kvelden komme og eg stilt går ombord,
Og min livbåt blir låra i seks fot med jord,
Seil' eg vest i havet te Mary McKear
i det grønna Tir n'a Noir.

Te drøm og te kinn og ein himmel av trøst
Kor allting e sinn og eg hørre di røst:

Horisontar fins ikkje.
Alt du tar på forblir
Eg e di,
Di Mary McKear.

Horisontar finns ikkje.
Alt du tar på forblir
Eg e di,
Di Mary McKear.

"What A Wonderful World"

I see trees of green,
red roses too.
I see them bloom,
for me and you.
And I think to myself,
what a wonderful world.

I see skies of blue,
And clouds of white.
The bright blessed day,
The dark sacred night.
And I think to myself,
What a wonderful world.

The colors of the rainbow,
So pretty in the sky.
Are also on the faces,
Of people going by,
I see friends shaking hands.
Saying, "How do you do?"
They're really saying,
"I love you".

I hear babies cry,
I watch them grow,
They'll learn much more,
Than I'll ever know.
And I think to myself,
What a wonderful world.

Yes, I think to myself,
What a wonderful world.

Oh yeah.

Den positive jantelov

Melodi: "Musevisa"

Alt kan la seg gjøre! Prøv nå om du tør.
Tro at du er bedre, enn de beste, som er til.
Bli din egen herre, før at det blir verre.
Vis at du er til; og gjør så det du vil.
Tenk de tanker ingen tenkte før.
Gå de stier ingen torde trå før du det gjør.
Livet, det er herlig når du tør!
Du er noe spesielt!
La livslyst bli din bør!

Leve! Er å lære! Prøv å lære mer!
Del ditt vidd med flere. Du vet mere enn du tror.
Viten vinner venner. Dumhet er for fjols.
Lær så lenge du er her på denne jord.
Kun en fåpe tror at han vet alt.
Kun den kloke vet, han intet vet, men lære kan.
Livet, det er herlig når du tør!
Du er noe spesielt!
La livslyst bli din bør!

Fråts i livets gleder. Trøst når noen gråter.
Elsk det hele-kjødelig-udødelig og ømt.
Gled deg når din neste, finnes blant de beste.
Andres lykke varmer, og gjør livet skjønt.
Kjærlighet til livet, hjertet slår.
Kun når du er villig til å gi, så kan du få.
Livet, det er herlig når du tør!
Du er noe spesielt!
La livslyst bli din bør!

HAR DU FYR

Ytterst i verden ytterst i vest kan hende du seile di skute
Kan hende du seile tilfeldig som gjest
Kan hende du går dær i rute. Uansett treng du et punkt som e fast
Dær du frakte di skjøre last d e nokk at d står dær og brenn
En trofast gammel venn.

Ref.: Har du fyr har du løkte langs din vei
Har du fyr et signal om riktig lei
Ei lampe som gløde i mørke og løse dæ ut og frem
Som tar dæ bort og hjemmefra men også tar dæ hjæm.

Vår herre sa d når jorda vart te la d bli lys og det ble d
Så sette han sol og måne og stjerne opp sånn at vi kunne se d
Men de som han glemte i skapningens gry va alle de som e dømt til å fly
På havet i vær og vind når skodde og mørke sett inn,

Ref.: Har du fyr

Et landemerke før håp og drøm helst sku vi la d bemanne
Dær skarven flyg og dær selen svøm ute på kanten av landet
Et hus i havet som står han av og gjør en seilar så glad så glad
Og rope så sjøen skvett – æ vil bli sett.

Ref.: Har du fyr

“Här är gudagodt at vara”

Fra: Gluntarna
Musaikk: Gunar Wennerberg
Tekst: Gunnar Wennerberg
(1817-1901)

Här är gu-da - godt att va-ra, o hvad lif-vet dock är skjönt!
Hör vad fröjd från fåg-lars ska-ra, se, hvad grä-set ly-ser gönt.
Hum-lan su - ra, fjä - riln prå - lar, lär - kan slår i skyn sin drill,
och ur nek-tar – fyll-da slå - lar dirc - ka oss små blom-mor till.

Här är gu-da - godt att va-ra, o hvad lif-vet dock är skjönt!
Hör vad fröjd från fåg-lars ska-ra, se, hvad grä-set ly-ser gönt.
Hum-lan su - ra, fjä - riln prå - lar, lär - kan slår i skyn sin drill,
och ur nek-tar – fyll-da slå - lar dirc - ka oss små blom-mor till.

Kom sommarvijnn

Mel: Arvid Hansen

Tekst: Tove Karoline Knutsen

Det bæres i bleike daga
ei bønn mot dein kalde sno.
La leve det frøe som snart ska gro.
Kom sommarvijnn.
Å kom sommarvijnn,
kom sommarvijnn.

Det sættes med valne heinner
en båt mot dein mørke kveill.
La vækse mi von over hav og fjell.
Kom sommarvijnn osv.

Det lyes bak nattstengte døre.
Og vijntern går og går.
La høres ei vise der frosten rår.
Kom sommarvijnn
Å kom sommarvijnn,
kom sommarvijnn

To pilsnere i en snor

To pilsnere i en snor

Solen står op i brunt, anløbet sølv,
skipperen rejser sig halvt og råber på øl.
Hostende tørner han ud, vågen til dåd.
To pilsnere i en snor efter en båd.

Fokken og storsejlet står sine og fyldt,
tænk, hvor en bajer er skøn, grøn og forgylt.
Første ration får sin dåb, kølig og våd.
To pilsnere i en snor efter en båd.

Bovskummet står om en hal, vinger af vand,
andrikken springer ud i brunst efter sin and,
men han har anbragt sin dyd trygt i en tråd.
To pilsnere i en snor efter en båd.

Soldagen går med sit slid, pilsneres skift
deler den ind i en sval, passende drift.
Hunnen er stadig intakt, hanøllen kåd.
To pilsnere i en snor efter en båd.

Fyrskibet blinker diskret fra Falsterbo,
morild og måne og muld omgi'r de to.
Stjernerne skrider - Laurentius brister i gråd:
To pilsnere i en snor efter en båd.

Tekst:
Jens Chr. Hostrup
1818 - 1892

Melodi:
Poul Henningsen
1894 - 1967

Vinsjan på kaia

Vi kika på båta fra Bergen og Murmansk og Mo
Med kaffe og stål og bokstava som vi ikke forstod
Æ skull' bli styrmann når æ vart stor
Forlovelsesring skull' du få når æ for
Men no hadd æ billett te tanta mi i Vikna

Beatles spællt aldri så vakkert som vinsjan på kaia
Finast parfymen va lukta av olje og sjø
Ingen va deilig som du, den dan æ skull' færra
Begge va altfor blyg te å sei adjø

Æ hadd fått hyre, vi sto bak no'n kassa og klina
Æ lova dæ pakke med silketørkle fra Kina
Det regna, men ringen din glinsa som sola
Du tørka ei tåre mens æ gikk ombord
Som førstereis dekksgut te Trondhjem me trelast

Beatles spællt aldri så vakkert som vinsjan på kaia
Finast parfymen va lukta av olje og sjø
Ingen va deilig som du, den dan æ skull' færra
Begge va altfor blyg te å sei adjø

Ein siste sjømann har mönstra av
Vår ære og makt fann ei fuktig grav
Og du fainn en kontorist fra Steinkjer

%Beatles spællt aldri så vakkert som vinsjan på kaia
Finast parfymen va lukta av olje og sjø
Ingen va deilig som du, den dan æ skull' færra
Begge va altfor blyg te å sei adjø%